

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 43/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10 listopada 2022 r. w sprawie o sygn. III K 71/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>naruszenie art.193 § 1 kpk poprzez samodzielne rozstrzygnięcie przez Sąd, że osobą znajdującą się wraz z W. L. (1) na zapisie monitoringu z oddziału banku (...) przy ul. (...) w P. jest oskarżona, pomimo tego, że kobieta znajdującą się na tym nagraniu ma twarz zakrytą maską, a nagranie jest niewyraźne podczas gdy rozstrzygnięcie czy tą osobą była w istocie oskarżona wymaga co najmniej wiadomości specjalnych z dziedziny antropologii;</p> <p>naruszenie art.173 § 1 kpk poprzez przeprowadzenie okazania oskarżonej świadkowi W. L. (1) w sposób jednoznacznie sugerujący wybór fotografii na której znajdował się wizerunek oskarżonej;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p>

naruszenie art.7 kpk poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego, polegające na bezzasadnym przyjęciu, że:	# częściowo zasadny
	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo zasadny
oskarżona w dniu (...) zaproponowała W. L. (1) pracę w N., następnie zabrała go do oddziału banku (...) w P. przy ul. (...), w którym oddziale wraz z W. L. (1) założyła dla niego rachunek podczas gdy świadek W. L. (1) nie rozpoznał oskarżonej podczas rozprawy w dniu (...)	# niezasadny
	# zasadny
	# częściowo zasadny
	# niezasadny
na nagraniu z monitoringu znajdującego się w oddziale banku (...) w P. przy ul. (...) został uwieczniony wizerunek oskarżonej, podczas gdy nagranie to jest niewyraźne, a kobieta znajdująca się na nagraniu ma twarz zasłoniętą maską, wobec czego niemożliwe jest ustalenie kim jest osoba towarzysząca W. L. (1),	
oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na szkodę K. B., które to przestępstwo miało polegać na wprowadzeniu pokrzywdzonej w błąd podczas rozmów telefonicznych, podczas gdy pokrzywdzona zeznała, że telefonicznie kontaktowali się z nią wyłącznie dwaj mężczyźni i w trakcie rozmów nie pojawiał się głos kobiety, co oznacza, że oskarżona nie mogła uczestniczyć w tych rozmowach,	
w dniu 2 lipca 2020r. M. P. znajdowała się w samochodzie marki H. (...) wraz z B. T., podczas gdy żaden z dowodów zgromadzonych w materiale dowodowym nie wskazuje	

nawet pośrednio, ażeby w ww. pojeździe znajdował się B. T.;

naruszenie art.5 § 2 kpk poprzez przekroczenie zasady in dubio pro reo polegające na rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonej podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie jest niejednoznaczny, gdyż świadkowie nie rozpoznali oskarżonej. a nagranie z monitoringu nie potwierdza ażeby oskarżona towarzyszyła W. L. (1) w banku,

ewentualnie, z daleko idącej ostrożności:

błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezzasadnym ustaleniu, że wysokość szkody poniesionej przez pokrzywdzoną wynosi 228.587 zł podczas gdy-rzeczywista szkoda poniesiona przez pokrzywdzoną wynosi 136.200,- zł

błędną kwalifikację prawną czynu oskarżonej poprzez przyjęcie kwalifikacji z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk podczas gdy suma środków pieniężnych, które przelano lub usiłowano przelać z rachunków bankowych pokrzywdzonej na rachunek bankowy o numerze (...) należący do W. L. (1) wyniosła 199.700 zł, a więc nie stanowiła mienia o znacznej wartości w rozumieniu art.115 § 7 w zw. z art.115 § 5 kk

rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonej, poprzez orzeczenie wobec niej surowej kary 2,5 roku pozbawienia wolności, podczas gdy z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż w ocenie Sądu oskarżonej udowodniono jedynie niewielki

	<p>udział w popełnieniu przestępstwa w stosunku do współsprawców, a nadto zarówno oskarżyciel publiczny jak i oskarżycielka posiłkowa wnosili o wymierzenie oskarżonej kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Generalnie zarzuty apelacji podniesione w pkt. 1 - 4 można sprowadzić do negacji faktu, że osobą która nakłoniła W. L. (1) do założenia konta, a następnie udała się z nim do banku by to uczynić była oskarżona.</p> <p>Przepis art.193 § 1 kpk normuje dopuszczalność prawną i, jak się wydaje, wymóg skorzystania w procesie karnym z opinii biegłego. Opiniowanie na potrzeby procesu karnego uprawnione jest wówczas, gdy dla stwierdzenia danej okoliczności niezbędne jest posiadanie wiedzy specjalnej. Literalna wykładnia przepisu prowadzi do wniosku, że chodzi tu jedynie o kwestie mające znaczenie dla rozstrzygnięcia. Przepis musi być jednak rozumiany w ten sposób, że jeżeli jakakolwiek okoliczność podlega ustaleniu w postępowaniu karnym, choćby nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia, jednak organ procesowy wbrew treści art. 170 § 1 pkt 2 zdanie pierwsze postanowił ją ustalić, a jednocześnie jej ustalenie wymaga wiadomości specjalnych, na organie procesowym ciąży obowiązek zasięgnięcia opinii biegłego (postanowienie SN z 17.05.2007 r., II KK 331/06, Prok. i Pr.-wkł. (...), poz. 14). Tym samym należy przyjąć, że stwierdzenie każdej okoliczności</p>		

ustalanej w postępowaniu karnym, co do której spełniony jest warunek wymagalności wiadomości specjalnych, rodzi obowiązek powołania biegłego (L.K. Paprzycki [w:] Grajewski, Paprzycki, Steinborn, Kodeks, t. 1, 2015, komentarz do art. 193).

Powyższe powoduje również jeszcze jedną konsekwencję – uznanie konieczności ustalenia okoliczności wymagających wiedzy specjalnej obliguje w postępowaniu sądowym jego organ do sięgnięcia po taki dowód.

Podstawową przesłanką sięgnięcia przez organy procesowe po opinię biegłego jest ustalenie, że dla stwierdzenia okoliczności niezbędne jest posiadanie wiadomości specjalnych. Pojęcie to jest nieostre, jednakże możliwe jest jego ograniczenie na kilku płaszczyznach. Po pierwsze, należy wskazać, że chodzi tu o wiadomości, które nie są wiedzą powszechną zgodną z rozwojem społecznym (Z. Doda, A. G., Dowody..., s. 78–80), nie jest to zatem wiedza dostępna dla dorosłego człowieka o odpowiednim doświadczeniu życiowym i wykształceniu (wyrok SN z 15.04.1976 r., II KR 48/76, OSNKW 1976/10–11, poz. 133), gdyż taka może być zastąpiona wiedzą i doświadczeniem sędziowskim (postanowienie SN z 22.12.2010 r., II KK 291/10, LEX nr 694543). Wiadomości specjalne obejmują zatem takie wiadomości faktyczne czy praktyczne, które wykraczają poza przeciętne umiejętności, czy wiedzę (Stefański, Zabłocki, Kodeks, t. 1, 2003, s. 881–882).

Sąd Okręgowy uznał, wbrew stanowisku obrońcy, iż widoczna na zapisie monitoringu (miejskiego

i bankowego) kobieta towarzysząca W. L. (1) w drodze do banku, następnie w banku przy załatwianiu formalności związanych z zakładaniem konta, po wyjściu z banku to oskarżona M. P. i kwestia ta nie wymagała wiadomości specjalnych, a tym samym konieczności powołania w sprawie biegłego antropologa. Mimo założonej na twarzy maseczki Sąd nie miał najmniejszej wątpliwości odnośnie identyfikacji oskarżonej. Nie budzi też wątpliwości, że W. L. (1) i towarzysząca mu kobieta po wizycie w banku odjechali samochodem H. (...) – jakim dysponuje B. T. – konkubent oskarżonej, z którym wówczas razem mieszkała.

Wreszcie świadek W. L. (1) w czasie okazania mu fotografii czterech kobiet (karta 189 akt) w dniu 17 maja 2021r. rozpoznał oskarżoną M. P. jako ta kobietę z którą udał się do banku i założył konto.

Podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art.173 § 1 kpk poprzez przeprowadzenie okazania oskarżonej świadkowi W. L. (1) w sposób jednoznacznie sugerujący wybór fotografii na której znajdował się wizerunek oskarżonej, jest jak wynika z uzasadnienia apelacji własną subiektywną, by nie rzec dowolną oceną obrońcy oskarżonej, który nie dostrzega, że na okazanych fotografiach, trzy kobiety są brunetkami. Świadek W. L. (1) zeznał wówczas jednoznacznie „...na tablicy poglądowej nr 1 z wizerunkami 4 kobiet rozpoznaję osobę na zdjęciu nr 3. Jest to kobieta, która przyjechała do mnie na ul. (...) w P., ja wtedy siedziałem na ławce. Ona zaproponowała mi chyba 50 zł za to, że pójde z nią do banku i założę konto bankowe na siebie. To miało

być konto dla mnie, potrzebne do pracy w N.. (...) Ja ją rozpoznaję ze 100% pewnością...”

Faktem jest, że świadek W. L. nie rozpoznał oskarżonej na rozprawie, ale należy uwzględnić, że było to (...). tj. 2 lata od zdarzenia.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu Okręgowego. W ocenie Sądu Apelacyjnego, który także widział oskarżoną na rozprawie nie budzi wątpliwości, że to oskarżona M. P. była w banku z W. L. (1) i to ona – mimo jej zaprzeczeń widnieje na nagraniach z monitoringu.

Powyższe ustalenie czyni w zasadzie zarzuty apelacji zawarte w punktach 1, 2, 3 a, b, d za oczywiście bezzasadne.

Bezzasadny jest, także zarzut, że oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na szkodę K. B., które to przestępstwo miało polegać na wprowadzeniu pokrzywdzonej w błąd podczas rozmów telefonicznych, podczas gdy pokrzywdzona zeznała, że telefonicznie kontaktowali się z nią wyłącznie dwaj mężczyźni i w trakcie rozmów nie pojawiał się głos kobiety, co oznacza, że oskarżona nie mogła uczestniczyć w tych rozmowach. W świetle wyjaśnień oskarżonej, złożonych przed Sądem Rejonowym w Częstochowie, a odczytanych oskarżonej na rozprawie apelacyjnej, które w całości podtrzymał wyrok, że sposób działania sprawców tego przestępstwa był jej w sposób oczywisty znany.

Zasadne okazały się zarzuty sformułowane w pkt 5 i 6. Faktem jest bowiem, że w sprawie nie ma

<p>żadnego dowodu, który świadczył by o tym, że oskarżona brała także udział w założeniu konta bankowego na nazwisko D. L., na które przelano część pieniędzy z konta pokrzywdzonej K. B..</p> <p>Oskarżona zakładała konto z W. L. (3) i na to konto łącznie przelano 199.700,- zł choć bank zablokował kwotę 63.500,-</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej przestępstwa.</p> <p>ewentualnie</p> <p>uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji,</p> <p>ewentualnie z daleko idącej ostrożności procesowej, w przypadku uznania sprawstwa oskarżonej przez Sąd II instancji</p> <p>zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w wysokości 136.200,- złotych oraz zwolnienie oskarżonej z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu przed Sądem II Instancji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p>zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad. 1</p> <p>Uwzględniając uwagi zaprezentowane przy omawianiu</p>		

zarzutów apelacji obrońcy oskarżonej M. P., Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, że – wbrew stanowisku apelującego – brak było podstaw do zakwestionowania zawartego w wyroku Sądu I instancji zaskarżonego rozstrzygnięcia co do sprawstwa i winy oskarżonej.

Ad.5 i 6

Sąd Apelacyjny uznał, że zasadnym były twierdzenia obrońcy oskarżonej, że suma środków pieniężnych, które przelano z rachunków bankowych pokrzywdzonej na rachunek bankowy o numerze (...) należący do W. L. (1) wyniosła 199.700 zł,

Konsekwencją tego była zmiana kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonej z art.286 § 1 kk

Łagodniejsza kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonej musiała mieć swój wpływ także na wymiar kary. Sąd Apelacyjny wymierzył oskarżonej karę 2 lat pozbawienia wolności. Uznając , że kara ta spełnia wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art.53 § 1 kk.

Uwzględniając powyższe wywody Sąd uwzględnił także wniosek obrońcy w zakresie wysokości naprawienia szkody i zmienił zaskarżony wyrok w pkt II przyjmując, że kwota orzeczonego obowiązku naprawienia szkody wynosi 136.200 zł Uwzględniono przy tym, że kwota 63.500,- zł została pokrzywdzonej zwrócona.

OKOLICZNOŚCI

PODLEGAJĄCE

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
Pkt III wyroku	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżone rozstrzygnięcie.: - rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu, zawarte w pkt III zaskarżonego wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Pkt 3 wyroku	Orzekając o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze , Sąd Apelacyjny na podstawie przepisów art. 624 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k., zwolnił oskarżoną od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Uwzględniono przy tym sytuację majątkową oskarżonej i jej możliwości zarobkowe, w tym perspektywę odbywania kary izolacyjnej, które nakazywały przyjąć, że pokrycie kosztów sądowych byłoby dla oskarżonej zbyt uciążliwe. Z tych samych względów, na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o kosztach sądowych w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 ze zmian.), zwolnieniem od kosztów objęto opłatę za II instancję.

PODPIS
P. M. (1) P. G. M. Ś.